

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudcem JUDr. Josefem Kuříkem ve věci žalobkyně [REDACTED], zastoupené procesní opatrovnici [REDACTED], advokátkou v [REDACTED], [REDACTED] proti žalovanému [REDACTED], právně zastoupenému [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], advokátem se sídlem ve [REDACTED], [REDACTED], zas účasti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], o určení otcovství,

t a k t o :

I.

Určuje se, že otcem [REDACTED] z matky žalobkyně [REDACTED], je žalovaný [REDACTED].

■

Žalovanému [REDACTED] se neurčuje povinnost platit výživné na [REDACTED].

III.

Žalovanému [REDAKCE] se **částečně přiznává** osvobození od placení soudních poplatků a ukládá se mu **zaplatit** na náhradě soudního poplatku 1.000,- Kč na účet Okresního soudu v Písku, a to do 3 měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

IV.

Žalobkyni [REDAKCE] se **přiznává úplné** osvobození od placení soudního poplatku a **částečně se osvobozuje** od placení náhrady nákladů soudního řízení také žalovaný [REDAKCE] a tento zaplatí do 6 měsíců od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů spojených s vypracováním znaleckého posudku 3.000,- Kč. Ve zbytku ponese náklady spojené s vypracováním znaleckého posudku stát – Česká republika.

V.

Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se domáhala určení otcovství žalovaného k [REDAKCE] [REDAKCE] s odůvodněním, že v roce 1994 měla se žalovaným poměr a v říjnu roku 1994 otěhotněla. Žalobkyně udržovala v té době poměr ještě se dvěma muži, jejichž otcovství však následně vyloučily krevní testy. Žalovaný věděl o těhotenství žalobkyně, nevěděl však o svém otcovství k jejímu dítěti, neboť žalobkyně sama si nebyla v té době jeho otcovstvím zcela jista.

[REDAKCE], což je syn žalobkyně, se k jejímu návrhu připojil.

Žalovaný byl proti tomuto návrhu žalobkyně na určení otcovství k [REDAKCE] protože žalobkyně o otcovství žalovaného k nezletilému věděla již dlouhou dobu a tuto skutečnost žalovanému nesdělila. Tím žalobkyně do budoucna vyloučila navázání vztahu žalovaného s [REDAKCE]. Zdůrazňoval ještě ten fakt, že žalobkyně teď žaluje celou věc zjištěně a účelově, neboť žalovaný nabyl k 14. 7. 2014 do svého vlastnictví nemovitosti značné majetkové hodnoty, jejichž potencionálním dědicem se má stát [REDAKCE], pokud bude kladně rozhodnuto o tom, že je jeho otcem žalovaný. Poukazoval i na nepoměr mezi stanovením lhůty pro popření otcovství, a na druhou stranu podání žaloby na určení otcovství není žádnou lhůtou svázáno. Odkazoval i na příslušný nálezn Ústavního soudu a na rozporné znění stávající právní úpravy, protože znevýhodňuje žalovaného v této situaci a zasahuje do přirozeného práva žalovaného na aktuální rodinný život jeho i jeho blízkých. Navíc žalobkyně dlouhodobě obtěžuje žalovaného svými zprávami na mobilním telefonu, což mělo i trestně právní vyústění.

Ze znaleckého posudku vypracovaného [REDAKCE] soudní znalkyní z oboru zdravotnictví – specializace molekulární biologie a genetiky vyplývá, že pravděpodobnost otcovství žalovaného k [REDAKCE] je vyšší než 99,99%. Otcovství žalovaného k [REDAKCE] tak lze na základě výsledků znaleckého posudku pokládat za prokázané.

Ze sdělení Úřadu práce, kontaktní pracoviště [REDAKCE] je zřejmé, že matka byla vedena v evidenci osob nezaměstnaných a nyní dostává příspěvek na bydlení ve výši 4.629,- Kč měsíčně.

Ze zprávy zaměstnavatele [REDAKCE] je zjištěno, že jeho průměrný čistý měsíční příjem činil za období od srpna 2015 až do ledna 2016 11.787,- Kč, za období od května 2016 do října 2016 činil 12.890,- Kč. Při posledním jednání soudu se pak vyjádřil [REDAKCE], že má momentálně příjem u stále stejného zaměstnavatele mezi 12.000,- Kč – 13.000,- Kč čistého měsíčně.

Ze sdělení zaměstnavatele žalovaného, a to společnosti [REDAKCE] vyplývá, že v březnu 2016 činil jeho příjem 19.742,- Kč, v dubnu 2016 20.262,- Kč, v květnu 2016 13.471,- Kč, v červnu, srpnu a září 2016 nepobíral žalovaný od zaměstnavatele žádný příjem. V červenci a říjnu roku 2016 měl příjem pouze 629,- Kč. Podle vyjádření jeho právního zástupce nyní byl z této společnosti propuštěn z důvodu, že měl roční pracovní neschopnost. Nyní pobírá invalidní důchod 6.500,- Kč měsíčně. Nemá žádnou vyživovací povinnost.

Z usnesení Policie ČR, Krajské ředitelství policie JČ kraje, Územní odbor [REDAKCE], Obvodní oddělení [REDAKCE], č.j. [REDAKCE] ze dne 19. 5. 2016 vyplývá, že trestní věc podezření ze spáchání přečinu nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), c) trestního zákoníku, jehož se měla dopustit podezřelá (žalobkyně), bylo odloženo, neboť ve věci nejde o podezření z přečinu a není na místě věc vyřídit jinak. Policejní orgán v této trestní věci rozhodl o přibrání soudního znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie za účelem zkoumání duševního stavu žalobkyně. Z výsledku znaleckého zkoumání vyplývá, že žalobkyně trpěla v době spáchání činu závažnou duševní poruchou, z psychiatrického hlediska je její pobyt na svobodě nebezpečný. Žalobkyně byla v době činu nepřičetnou, tudíž není za čin trestně odpovědná.

Z usnesení Okresního soudu ve [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] pod č.j. [REDAKCE] je zjištěno, že ve věci jmenované [REDAKCE] bylo uloženo podle § 99 odst. 1 trestního zákoníku ochranné léčení psychiatrickou formou ambulantní, když z odůvodnění citovaného usnesení vyplývá, že ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie znalkyně [REDAKCE] je zřejmé, že žalobkyně trpí závažnou duševní chorobou, poruchou s bludy, která mohla rezultovat, případně být potencována intermitentním užíváním léků Fenermin, když se jedná o syntetické stimulanty na principu metamfetaminu (pervitinu). Rozpoznávací a ovládací schopnosti prověřované (žalobkyně) byly v době spáchání trestného činu vymizelé a měla by tedy dle znalkyně podstoupit ochranné psychiatrické léčení ústavní formou, protože pobyt posuzované na svobodě z hlediska psychiatrického je nebezpečný.

Z usnesení Policie ČR, Krajské ředitelství JČ kraje, Územní odbor [REDAKCE], Obvodní oddělení [REDAKCE] z [REDAKCE] pod č.j. [REDAKCE] vyplývá, že byla odložena trestní věc podezření ze spáchání přečinu nebezpečné pronásledování, pomluva, křivé obvinění podle § 354 odst. 1 a), b), c), § 184 odst. 1, § 345 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se měla žalobkyně dopustit v loňském roce, když měla zaslat velké množství SMS zpráv [REDAKCE]. Protože nejde o podezření z přečinu, není na místě věc vyřídit jinak. Bylo prokázáno opět, že v době spáchání skutku byla jmenovaná nepřičetná ve smyslu § 26 trestního zákoníku a tudíž za výše popsany čin není trestně odpovědná.

Z rodného listu [REDAKCE] bylo prokázáno, že je synem žalobkyně, otec není v rodném listě uveden.

Již jednou ve věci soud rozhodl v rozsudku č.j. [REDAKCE] z [REDAKCE], kdy určil otcovství k zletilému [REDAKCE] tak, že je tímto otcem žalovaný [REDAKCE]. Neurčil mu povinnost platit výživné, uložil povinnost na zaplacení soudního poplatku a další náhradu nákladů za vypracování znaleckého posudku oběma účastníkům řízení. Po odvolání žalobkyně i žalovaného bylo rozhodnuto o zrušení tohoto rozsudku a vrácena věc podepsanému soudu k novému řízení, a to usnesením Krajského soudu v [REDAKCE] č.j. [REDAKCE] z [REDAKCE]. Po formální stránce byl vytknut podepsanému soudu nesprávný procesní postup, že s ohledem na osobnost žalobkyně měl být žalobkyni ustanoven pro dané řízení podle § 29 o. s. ř. opatrovník. Odvolací soud se tak nezabýval materiální stránkou věci, protože rozhodnutí soudu bylo právě ovlivněno tímto vadným procesním postupem. Po ustanovení opatrovníka pak bylo uloženo soudu, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Soud tedy vyhověl závaznému právnímu názoru odvolacího soudu a ustanovil procesního opatrovníka podle § 29 odst. 1 o. s. ř. žalobkyni [REDAKCE] v usnesení č.j. [REDAKCE] z [REDAKCE].

Podle § 783 odst. 1 o. z. nedojde-li k určení otcovství podle § 776, 777 nebo 778 ani podle § 779 této normy, může matka, dítě i muž, který tvrdí, že je otcem navrhnout, aby otcovství určil soud.

Výživné lze přiznat, jestliže oprávněný není schopen sám se živit a to je stanoveno v § 911 o. s. z.

Po provedení všech důkazů, které jsou ve spise a po novém projednání věci po zrušení prvního rozsudku odvolacím soudem, dospěl soud k dále uvedeným závěrům. Znaleckým posudkem, který je důležitým důkazem v tomto řízení je s pravděpodobností 99,99% prokázáno, že otcem [REDAKCE] je žalovaný. Soud má vzhledem k výsledkům znaleckého posudku otcovství žalovaného k [REDAKCE] za prokázané, a proto musel návrhu žalobkyně vyhovět a výrokem I. určil, že žalovaný je otcem [REDAKCE]. Tvrzení žalovaného o účelovosti a zjištění podaného návrhu, stejně jako argumentace zásahem do jeho práva na štěstí a rodinný život jeho i jeho osob blízkých nelze považovat z hlediska podaného návrhu za podstatné. Rovněž tak není podstatné to, když poukazoval na nevhodné jednání posuzované, které by mohlo být předmětem trestních sankcí, pokud by byla žalobkyně odpovědna za toto trestní jednání, což není tím tvrzením, které může zvrátit jednoznačný závěr soudu ohledně otcovství žalovaného k [REDAKCE]. Zákon neomezuje podání návrhu na určení otcovství žádnou lhůtou ani nestanovuje podmínky uplatnění takového návrhu. Žalobkyně se domáhala určení otcovství žalovaného k [REDAKCE], jež bylo provedeným dokazováním zcela jednoznačně prokázáno. Soud proto neshledal žádný zákonný důvod, pro nějž by měl návrh žalobkyně zamítnout. Tento návrh je považován soudem za zcela důvodný.

Soud dále zjistil, že [REDAKCE] je zaměstnán, dosahuje měsíčních příjmů v průměrné výši okolo 12.000,- Kč. Je tudíž schopný samostatně se živit. Proto soud ve výroku II. rozhodl, že žalovanému není stanovena povinnost platit výživné na [REDAKCE].

Dále soud rozhodoval o tom, jak naloží s otázkou zaplacení soudního poplatku, protože podle § 11 odst. 2 písm. g) zákona o soudních poplatcích je navrhovatel v řízení o určení otcovství osvobozen od poplatku a podle § 2 odst. 3 téhož zákona, je-li navrhovatel od poplatku osvobozen a soud jeho návrhu vyhověl, zaplatí podle výsledku řízení poplatek nebo jeho odpovídající část žalovaný, nemá-li proti navrhovateli právo na náhradu nákladů řízení nebo není-li též od poplatku osvobozen. Podle Sazebníku soudních poplatků tento poplatek v řízení činí 2.000,- Kč. Protože je zde důvodné tvrzení právního zástupce žalovaného, že je momentálně osobou, která má existenční potíže, je odkázán na částečný invalidní důchod, měl dlouhodobou pracovní neschopnost, soud částečně vyhověl návrhu žalovaného a přiznal mu částečné osvobození od placení soudních poplatků a uložil mu, aby zaplatí polovinu soudního poplatku v částce 1.000,- Kč na účet Okresního soudu v Písku, a to do 3 měsíců od právní moci tohoto rozsudku, jak plyne z výroku III.

Za vypracovaný znalecký posudek vyúčtovala ustanovená znalkyně [REDAKCE] [REDAKCE]. odměnu ve výši 13.000,- Kč, která je vyplacena z účtu Okresního soudu v Písku.

Podle § 141 odst. 1 o. s. ž. lze-li očekávat náklady důkazu, který účastník navrhl nebo který nařídil soud, o skutečnostech jím uvedených anebo v jeho zájmu, uloží předseda senátu tomuto účastníku, není-li osvobozen od soudních poplatků, aby před jeho provedením složil zálohu podle předpokládané výše nákladů, jinak nelze důkaz navrhovaný účastníkem provést, o tom musí být účastník poučen. Náklady důkazu, které nejsou kryty zálohou, platí stát. Podle § 148 odst. 1 o. s. ř. má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Žalobkyni byla pravomocným usnesením zdejšího soudu č.j. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] stanovena povinnost k zaplacení zálohy na náklady důkazu znaleckým posudkem ve výši 1.000,- Kč, což žalobkyně splnila dne 4. 5. 2016. Vzhledem k tomu, že poukazovala prostřednictvím své procesní opatrovnice na to, že je momentálně odkázána pouze na dávku příspěvku na bydlení a není zaměstnaná, i s ohledem na její osobnost, soud rozhodl o úplném osvobození žalobkyně od placení soudního poplatku v intencích shora uvedeného ustanovení procesní normy a rovněž přiznal i částečné osvobození placení náhrady nákladů řízení také [REDAKCE], jak o tom již soud pojednával shora. Proto uložil toliko tomuto [REDAKCE], aby zaplatil na náhradě nákladů spojených s vypracováním znaleckého posudku 3.000,- Kč do šesti měsíců od právní moci tohoto rozsudku. Ve zbytku ponese náklady spojené s vypracováním posudku stát – Česká republika.

O náhradě nákladů řízení rozhodl pak v posledním odstavci výroku podle § 150 o. s. ř. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze odvolání podat do 15 dnů od doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím podepsaného soudu trojmo.

Okresní soud v Písku dne 31. 10. 2017

JUDr. Josef Kuřík, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Lucie Švehlová